

mutta molemmilla kerroilla tuli niin nopea lähtö, ettei vainajia saatu mukaan. Niin jäi Kallen ruumis "kentälle".

Venäläiset pitivät paikan hallussaan jatkosotaan asti. Kallen ruumista oli etsitty sieltä, suomalaisten vallattua Kirvesmäen takaisin jatkosodan alussa, mutta ei ollut löytynyt.

Talvisodan aikana Kallen perhe oli evakossa ainakin Var kaudessa ja jatkosodan jälkeen Iisvedellä. Lapset Sakari ja Eeva olivat sotalapsina Ruotsissa. Sotien jälkeen he asettuivat Imatralle, jossa asuivat Vuoksenniskan Sienimäessä.

Kerttu siirtyi tuonilmaisiin Imatralla 26.1.1985.

Aseveljien ja partiotovereiden mukaan Kalle oli erittäin rohkea sotilas.

Minulle on pari iäkstä "Hämmeekyläläistä" sanoneet, "jot sius o jottai Kalle näkköö".

Kallella ja Kertulla oli kaksi lasta:

Sakari 12.8.1938 Viipuri - 22.1.1992 Helsinki (vatsasyöpä), naimisissa Pia Christiansenin s 28.3.1942, kanssa, sittemmin eronneet. Sakari haudattu Helsinkiin Maunulan urnalehtoon, kortteli 42, linja 8, hauta 7. Oheinen Helsingin sanomien muistokirjoitus 24.1.1992 kertoo Sakarista oikeastaan enemmän kuin minä tiedän. Eeva s 16.3.1940 - kolme kuukautta isänsä kaatumisen jälkeen, oli naimisissa Tapani Melkaksen (Melkas) s 12.11.1943, kanssa, mutta eronneet. Eeva asuu Helsingissä.

■ Kuolleita

Toimittaja Sakari Määttänen

Lahjakas kirjoittaja, lannistumaton journalisti

Tunnettu suomalainen toimittaja Sakari Määttänen kuoli syöpään 22. tammikuuta Helsingissä 53-vuotiaana.

Kuusikymmenluvun alkupuolelta alkaen hän ehti olla kynälään kuvaamassa ja arvioimassa sekä Suomen yhteiskuntaa että kansainvälisiä tapahtumia ja ilmiöitä.

Sakari Määttäsän piirteitä journalistina korosti kolme erittäin erilaista maantieteellistä kehystä:

Hän hahmotti itsensä Helsingin karjalaiseksi ja tunki kadottaneensa varsinaisen kotiseutunsa samassa sodassa, missä hänen isänsä kaatui; hän oppi syvältä ja sisältä päin tuntemaan amerikkalaisuuden ja amerikkalaisen miljoonakaupungin ihmiskerrostumien elämäntavan; hän ehti lopuksi integroitua Eurooppaan ja tarkastella sitä ja saksalaisuutta asuen Berliinissä, jossa hän oli oleskellut jo parikymmenvuotiaana nuorukaisena.

Sakari Määttänen, jonka lapsuskoti oli Kannaksella, syntyi Viipurissa 12. elokuuta 1938. Ensimmäisen kerran hän joutui evakkoon yksivuotiaana ja sitten lopullisesti kuusivuotiaana, mutta karjalaispojaksi hän esittäytyi aina - kuten tullessaan 23-vuotiaa-

na ylioppilaana toimittajaksi Viikkosanomiin 1962.

Siitä alkoi erittäin lahjakkaan kirjoittajan ura, jota kesti viime vuoteen asti.

Sakari Määttäsän teksteille olivat noista varhaisvaiheista lähtien ominaista vahva persoonallinen vire, hyvät tutkivan ja kuvailevan reporterin taidot, terävät huomiot ja osuvat kielikuvat - ja ennen kaikkea mielipiteen sanomisen tahto, joka toteutui myös satoina kolumneina, joissa näkemykset ryöpsähtelivät. Hänen kirjoitustyyliinsä ei koskaan tunnut kieliopin tai lauseopin tai oikeinkirjoituksen kaavoja, joiden hän koki sitovan ajatustensa kulkua; sellaiset seikat hän mielihyvin jätti toimituksen käsittelyn varaan.

Sakari Määttänen oli ensimmäisiä näkyviä suomalaisia journalisteja, joka tietoisesti etsiytyi tarkkailijan roolista osallistujan rooliin. Hänen kirjoittajaprofiiliaan leimasi voimakas antautuminen aina sen asian ajamiseen, minkä hän milloinkin koki oikeaksi. Hän ei epäröinyt yhdistää vahvoja emootioita älyllisiin analyyseihin; hän halusi tuoda valoon pimeitä vehkeilyjä ja paljastaa salaliittoja.

Vuosina 1963-64 Määttänen oli

Sakari Määttänen

stipendiaattina Yhdysvalloissa amerikkalaiseen journalismiin ja yhteiskuntaan tutustumassa. Vuosina 1965-66 hän työskenteli Ilta-Sanomissa ja kuvatoimittajana Helsingin Sanomissa.

Vuodesta 1966 aina vuoteen 1973 Määttänen asui Yhdysvalloissa, ennen kaikkea New Yorkissa - aluksi Viikkosanomien edustajana, sitten kuusi vuotta vapaana toimittajana.

Noilta vuosilta muistetaan paitisi hänen asiantuntevat ja vahvasti

paikallisväriset New York -kirjoituksensa, hänen matkansa latinalaiseen Amerikkaan, ennen kaikkea Chileen ja sen aatteiden taisteluun.

Suomeen palattuaan Määttänen oli toimittajana Helsingin Sanomissa kaksitoista vuotta, joiden myötä hän kartoitti kirjoituksillaan tuntojaan sekä Suomen oloista että monista matkojensa kohteista, myös unelmiensa Karjalasta. Vuoden 1990 lopulta viime aikoihin asti Sakari Määttänen asui Berliinissä ja toimi siellä Suomen Kuvalehden kirjeenvaihtajana.

Lehtityönsä ohella Sakari Määttänen teki neljä kirjaa: Tapaus Jakobson, Venceremos, Manhattan Cocktail ja Mykkä todistaja.

Journalistin uransa aikana Sakari Määttänen sai paitsi laajan lukijoiden joukon, myös suuren ystävien ja ihailijoidenkin piirin.

Vuusikymmenten erilaisissa käänteissä hän piti aina tärkeänä hahmottua edistykselliseksi. Hänelle olikin ominaista henkinen liikkuminen monien ikäluokkien parissa; häntä ei koskaan koettu vanhaksi eikä paikalleen pysähtyneeksi.

SIMOPEKKA NORTAMO